

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Er/561/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205962
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8513205962.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: L. L., nar. X.XX.XXXX, bytom G. X, XXX XX F. Z., zast. U. L., nar. XX.X.XXXX, G. X, XXX XX F. Z., proti povinnému: U. L., nar. X.X.XXXX, M. X, XXX XX F. Z., v konaní o vymoženie dlžného a bežného výživného, takto

rozhodol:

I. Súd **zastavuje** exekúciu.

II. Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

III. Súd **priznáva** trovy exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Dušanovi Sopkovi, Okružná 17, 059 21 Svit, vo výške 33,19 eur a **ukladá** oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 28.10.2013 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe návrhu zákonnej zástupkyne v tom čase maloletej L. L. na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 17.10.2013 a exekučného titulu - právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6P/11/2012 zo dňa 11. 2. 2013. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal proti povinnému vymoženiu dlžného výživného vo výške 770,93 eur, bežného výživného s príslušenstvom a trov exekúcie.

2. Súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi dňa 8. 11. 2013 pod číslom 5710 032984.

3. Súdny exekútor predložil súdu dňa 24.7.2014 námietky povinného proti trovám exekúcie. Namietal, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1T/59/2014-105 bol odsúdený za neplnenie vyživovacej povinnosti k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Zároveň mu predmetným rozhodnutím bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zmeškané výživné, ktoré bolo do 30.6.2014 vyčíslené vo výške 1 445 eur. Tiež uviedol, že tak zmeškané výživné, ako ak bežné výživné bude plniť priamo k rukám matky na jej adresu.

4. V podaní doručenom súdu dňa 31.7.2014 oprávnený uviedol, že súhlasí so zastavením exekučného konania voči povinnému.

5. Podľa § 243h ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), sk tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

7. Podľa § 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

8. Predmetné podanie oprávneného súd podľa jeho obsahu posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na citovanú zákonnú úpravu a skutočnosť, že zastavenie exekúcie navrhla zákonná zástupkyňa oprávneného, a teda jej zastavenie navrhol ten, ktorý navrhol aj jej vykonanie, súd exekúciu zastavil a rozhodol tak, ako je uvedené v I. výroku tohto rozhodnutia.

9. Podľa § 9a EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 470 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal. Oprávnený späťvzatím návrhu na vykonanie exekúcie procesne zavinil zastavenie konania, teda mal by nahradiť povinnému trovy konania. Povinný si však žiadne trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, a preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

13. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

14. Podľa § 200 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodnej aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

15. Podľa § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

16. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

17. O trovách exekúcie rozhodol súd v súlade s citovanými ustanoveniami § 196 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017 a § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017 a v súlade s § 14 cit. vyhl. tak, že súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie v celkovej výške 33,19 eur (predstavujúce minimálnu odmenu).

18. O úhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi súd rozhodol v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017. Keďže oprávnený svojím návrhom na zastavenie exekúcie spôsobil, že exekúcia musela byť súdom zastavená, súd ho zaviazal, aby ich uhradil súdnemu exekútorovi.

Poučenie:

Proti II. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje

za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti I. a III. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.